

WOJEWODA PODKARPACKI
35-959 Rzeszów, ul. Grunwaldzka 15

P-II.4131.2.321.2021

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 85, 86 i 91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. z 2021r., poz. 1372 ze zm.)

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

§2 ust.2 uchwały Nr LII/463/21 Rady Miasta Sanoka z dnia 16 grudnia 2021r. w sprawie ustanowienia zasad przyznawania stypendiów oraz nagród i wyróżnień za wyniki sportowe oraz Załącznika Nr 1 do uchwały w części dotyczącej: §4 ust.1 lit.d i lit.g, §4 ust.5, §8 ust.6, §9 ust.7 i 8, § 10 ust.2- 4, Załącznika Nr 2 do uchwały w całości, Załącznika Nr 3 w zakresie w jakim wymaga podania numeru PESEL, Załącznika Nr 4 do uchwały w całości

UZASADNIENIE

W dniu 16 grudnia 2021r. Rada Miasta w Sanoku podjęła uchwałę Nr LII/463/21 w sprawie ustanowienia zasad przyznawania stypendiów oraz nagród i wyróżnień za wyniki sportowe. Zasady, tryb przyznawania i pozbawiania oraz rodzaje i wysokości stypendiów sportowych stanowią Załącznik Nr 1 do powyższej uchwały. Zasady, tryb przyznawania oraz rodzaje i wysokość nagród Burmistrza Miasta Sanoka i wyróżnień w dziedzinie sportu stanowią Załącznik Nr 2 do uchwały. Wzór wniosku o przyznanie stypendium sportowego stanowi Załącznik Nr 3 do uchwały. Wzór wniosku o przyznanie nagrody Burmistrza Miasta Sanoka w dziedzinie sportu lub wyróżnienia stanowi załącznik Nr 4 do uchwały. Przedmiotowa uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 22 grudnia 2021r.

Podstawę prawną podjęcia przedmiotowej uchwały stanowią przepisy art. 18 ust.2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. z 2021r. poz. 1372 ze zm.) oraz art. 31 ust.3 i art. 35 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 25 czerwca 2010r. o sporcie (Dz. U. z 2020r., poz. 1133 ze zm.).

Przepis art. 18 ust.2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym stanowi, że do wyłącznej właściwości rady gminy należy stanowienie w innych (niż wymienione we wcześniejszych punktach tego przepisu) sprawach zastrzeżonych ustawami do kompetencji rady gminy. W myśl zaś przepisu art. 31 ust.3 ustawy o sporcie organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego określa, w drodze uchwały, szczegółowe zasady, tryb przyznawania i pozbawiania oraz rodzaje i wysokość stypendiów sportowych, nagród i wyróżnień, o których mowa w ust. 1 i 2, biorąc pod uwagę znaczenie danego sportu dla tej jednostki samorządu terytorialnego oraz osiągnięty wynik sportowy. Natomiast przepis art. 35 ust.5 i ust. 6 tej

ustawy stanowi, że jednostki samorządu terytorialnego mogą ustanawiać wyróżnienia i nagrody pieniężne dla trenerów oraz innych osób wyróżniających się osiągnięciami w działalności sportowej (ust.5) Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, w drodze uchwały, określi warunki i tryb przyznawania wyróżnień i nagród pieniężnych, o których mowa w ust. 5, oraz rodzaje wyróżnień i wysokość nagród pieniężnych, biorąc pod uwagę znaczenie osiągnięć dla danej społeczności lokalnej (ust.6).

Należy mieć na uwadze, że organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego nie ma nieograniczonej swobody w tworzeniu przepisów prawa miejscowego, do których należą przepisy podejmowane na podstawie art. 31 ust. 3 i art 35 ust.6 ustawy o sporcie. Wszelkie normy prawa miejscowego muszą być zgodne z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej oraz przepisami powszechnie obowiązującymi rangi ustawowej. Akty prawa miejscowego podejmowane na podstawie upoważnień ustawowych nie mogą wykraczać poza jakiekolwiek unormowania ustawowe, czynić wyjątków od ogólnie przyjętych rozwiązań ustawowych, a także powtarzać czy modyfikować kwestii uregulowanych w aktach prawnych hierarchicznie wyższych. Takie działanie należy uznać za istotne naruszenie prawa.

Zgodnie z przepisem art. 31 ust.1 ustawy o sporcie, zwanej dalej ustawą jednostki samorządu terytorialnego mogą ustanawiać i finansować okresowe stypendia sportowe oraz nagrody i wyróżnienia dla osób fizycznych za osiągnięte wyniki sportowe. Kolejny ust.2 tego przepisu ustawy stanowi, że stypendia lub nagrody dla trenerów prowadzących szkolenie zawodników osiągających wysokie wyniki sportowe w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym lub w krajowym współzawodnictwie sportowym mogą być przyznawane przez jednostki samorządu terytorialnego i finansowane z budżetu tych jednostek.

W Załączniku Nr 1 do uchwały Nr LII/463/21, zwanym dalej Załącznikiem Rada określiła zasady, tryb przyznawania i pozbawiania oraz rodzaje i wysokości stypendiów sportowych, do czego uprawnia ją powołany w podstawie prawnej uchwały przepis art. 31 ust.3 ustawy.

Po dokonaniu analizy przedmiotowego Załącznika organ nadzoru stwierdził, że część zawartych w nim postanowień narusza przepisy ustawy oraz przyznaną organowi stanowiącemu gminy kompetencję do określenia szczegółowych zasad, trybu przyznawania i pozbawiania oraz rodzajów i wysokości stypendiów sportowych, o których mowa w art. 31 ust. 1 i 2 ustawy.

W §1 ust.1 Załącznika zostały ustanowione dwa rodzaje stypendiów sportowych: a) stypendia I stopnia, b) stypendia II stopnia. Określając kryteria uprawniające do otrzymania stypendium II stopnia Rada postanowiła, że dla nabycia uprawnienia do tego stypendium koniecznym jest łączne spełnianie określonych w §4 ust.1 lit. a -g warunków. Stosownie zaś do uregulowania w § 4 ust.1 lit. d i lit. g Załącznika do warunków uprawniających do przyznania wskazanego stypendium należą: ukończenie 15 lat w dniu składania wniosku (lit. d) i wyróżnianie się na tle swoich rówieśników zarówno umiejętnościami sportowymi, jak i nienagannym zachowaniem i kulturą osobistą.

Odnosząc się do powyższego uregulowania należy podnieść, że zgodnie z przepisem art. 31 ust.1 ustawy jednostki samorządu terytorialnego mogą ustanawiać i finansować okresowe stypendia sportowe dla osób fizycznych za osiągnięte wyniki sportowe.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z dnia 25 kwietnia 2019 r. sygn. akt: II SA/Kr 221/19 wskazał, że „Z przepisu art. 31 ust. 1 u.o.s. wynika uprawnienie jednostki samorządu terytorialnego do ustanowienia i finansowania m.in. okresowych stypendiów sportowych dla osób fizycznych za osiągnięte wyniki sportowe. Z przepisu tego wynikają ustawowe kryteria przyznawania stypendiów sportowych, tj. krąg podmiotowy, obejmujący każdą osobę fizyczną, oraz osiągane wyniki sportowe. Oznacza to, że zakres podmiotowy stypendium sportowego został ustawowo uregulowany i nie jest dopuszczalne jego modyfikowanie przez organ stanowiący gminy w drodze uchwały podjętej na podstawie art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie. Zakres ten obejmuje zważywszy na art. 1 ust. 1 u.s.g. każdego mieszkańca danej gminy, osiągającego wyniki sportowe”. Ustawa w art. 31 ust.1 przewiduje zatem dla jednostek samorządu terytorialnego możliwość przyznawania stypendiów sportowych dla osób fizycznych jednakże jedynym warunkiem, jaki można zastosować w uchwale jest osiągnięcie odpowiedniego wyniku sportowego. Stąd też ustanowienie zapisów, z których wynika, że uprawnienie do otrzymania stypendium mają osoby, które ukończyły 15 lat w dniu składania wniosku i wyróżniają się na tle swoich rówieśników zarówno umiejętnościami sportowymi, jak i nienagannym zachowaniem i kulturą osobistą należy uznać za istotnie naruszające art.31 ust.3 w zw. z art.31 ust.1 ustawy.

W §4 ust.5 Załącznika postanowiono, że „Burmistrz Miasta Sanoka w szczególnie uzasadnionych przypadkach uzyskania przez zawodnika znaczącego wyniku sportowego mającego istotne znaczenie dla promocji Miasta Sanoka, może przyznać stypendium II stopnia, niezależnie od wymogów określonych w ust.1-3”.

Należy podnieść, że użyte w przytoczonym wyżej przepisie uchwały pojęcie „szczególnie uzasadnione przypadki” jest pojęciem niedookreślonym, które stwarza zupełną swobodę organu wykonawczego w jego interpretowaniu. Zgodnie z przepisem art. 31 ust.3 ustawy to do rady gminy należy określenie szczegółowych zasad przyznawania stypendiów sportowych, o których mowa w ust. 1 i 2 ustawy. Rada kompetencji tej nie może scedować na wójta (burmistrza), pozostawiając mu w tym zakresie luz decyzyjny, pozornie ograniczony do „szczególnie uzasadnionych przypadków”. Rada gminy realizując przyznane umocowanie do określenia zasad przyznawania stypendiów sportowych, powinna uregulować tę materię kompleksowo, tak aby organ wykonawczy otrzymał jasno sprecyzowane ramy, w których ma się poruszać. Także adresaci przyjętego aktu, zawierającego przepisy prawa powszechnie obowiązującego powinni znać swoją jednoznacznie określoną sytuację prawną. W powołanym wyżej wyroku WSA w Krakowie wskazano, że z przepisu art. 31 ust. 1 ustawy z 2010 r. o sporcie wynikają ustawowe kryteria przyznawania stypendiów sportowych, tj. krąg podmiotowy, obejmujący każdą osobę fizyczną, oraz osiągane wyniki sportowe. Zwrócenia uwagi także wymaga, że zgodnie z art. 31 ust.3 ustawy określając zasady, tryb przyznawania oraz rodzaje i wysokość stypendiów sportowych ustawodawca wymaga, by Rada wzięła pod uwagę znaczenie danego sportu dla jednostki samorządu terytorialnego oraz osiągnięty wynik sportowy. Przepis §4 ust. 5 Załącznika nie uwzględnia natomiast powyższej dyspozycji.

Zastrzeżenia budzi następnie uregulowanie w § 8 ust. 6 Załącznika, w myśl którego: „W przypadku braku możliwości rozstrzygnięcia, które z osiągnięć w porównaniu do innych wniosków są większe, na wniosek Komisji kluby, które zgłosiły więcej niż jeden wniosek zobowiązane są do wskazania, który wniosek w pierwszej kolejności powinien być przeznaczony do realizacji”.

Należy podnieść, że to z przepisów uchwały organu stanowiącego gminy w sprawie określenia szczegółowych zasad przyznawania stypendiów powinno w sposób jasny i oczywisty wynikać uprawnienie danej osoby do uzyskania stypendium sportowego, a zatem także to, jakie wyniki sportowe są brane pod uwagę i jaka poszczególnym wynikom jest przypisana waga przy ustalaniu prawa do stypendium sportowego. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 19 marca 2019r. sygn. akt: I OSK 1222/17 zwrócił uwagę, że decydując się na finansowanie stypendiów sportowych, jednostki samorządu terytorialnego są uprawnione do określenia w drodze uchwały: szczegółowych zasad ich przyznawania (i pozbawiania), trybu przyznawania (i pozbawiania), rodzajów i wysokości. W zakresie zasad przyznawania mieszczą się takie kwestie, jak określenie przesłanek, jakie musi spełniać osoba fizyczna, której może być przyznane stypendium. W ocenie organu nadzoru przyznanie stypendium sportowego nie może być zatem uzależnione od wskazania przez klub sportowy, który ze złożonych przez ten klub wniosków powinien być przeznaczony do realizacji z uwagi na brak możliwości rozstrzygnięcia przez organ gminy, które z osiągnięć w porównaniu do innych mają większe znaczenie. Aczkolwiek kluby sportowe są uprawnione do składania wniosków o przyznanie stypendium sportowego, to jednak w ocenie organu nadzoru Rada w uchwale, nie może ani nakładać na klub obowiązku ani przyznać mu uprawnień do wskazania, który ze złożonych wniosków o stypendium sportowe ma być realizowany. Tym samym bowiem to klub sportowy, a nie organ gminy uzyskałby uprawnienie do rozstrzygania według ustalonych przez siebie kryteriów i według własnego uznania o prawie danej osoby do pobierania stypendium sportowego, co jest niedopuszczalne. O nabyciu prawa do stypendium sportowego powinien decydować organ wykonawczy gminy w oparciu o ustanowione przez radę gminy szczegółowe zasady przyznawania tego świadczenia. Należy nadmienić, że w myśl art. 33 ust. 1 ustawy fakt pobierania stypendium sportowego, o którym mowa w art. 31 ust. 1 i 2 oznacza, że osoba która je pobiera jest stypendystą sportowym w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 423, z późn. zm.), a okres jego pobierania zalicza się do okresu zatrudnienia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2021 r. poz. 1100, 1162 i 1621) oraz do okresu zatrudnienia, od którego zależą uprawnienia pracownicze. Podstawę zaliczenia okresu pobierania stypendium sportowego stanowi zaświadczenie wydane przez podmiot wypłacający stypendium.

W uchwale podejmowanej na podstawie art. 31 ust.3 ustawy rada nie jest natomiast upoważniona do regulowania kwestii dotyczącej zwrotu pobranego stypendium. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy w wyroku z dnia 19 kwietnia 2017r. sygn. akt: II SA/Bd 57/17 stwierdził, że: „, Artykuł 31 ust. 3 ustawy z 2010 r. o sporcie deleguje na rzecz organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego jedynie uprawnienia w zakresie określenia zasad i trybu przyznawania i pozbawiania stypendium sportowego. Przedmiotowa delegacja ustawowa nie daje natomiast uprawnienia do określenia trybu i warunków jego zwrotu czy przywrócenia. Nie można w odniesieniu do unormowań dotyczących delegacji ustawowej stosować rozumowania a maiori ad minus (z większego na mniejsze).” Tymczasem, wykraczając poza granice wynikającej z art. 31 ust.3 ustawy kompetencji Rada w §9 ust. 7 Załącznika ustanowiła uregulowanie, w myśl którego klub sportowy, w którym zrzeszony jest zawodnik, jest zobowiązany do zwrotu przekazanych zawodnikowi środków

finansowych, jeżeli klub nie poinformował Burmistrza o wystąpieniu okoliczności, o których mowa w ust. 1 i 2 (tj. okoliczności powodujących wstrzymanie wypłaty stypendium lub utratę prawa do stypendium).

Z kolei, w §9 ust. 8 Załącznika w sposób nieuprawniony został ograniczony krąg podmiotów uprawnionych do złożenia wniosku o przyznanie stypendium wyłącznie do klubu sportowego, którego zawodnik utracił prawo stypendium przyznane na wniosek tego klubu. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z dnia 18 sierpnia 2015r. sygn. akt: III SA/Gl 554/15 stwierdził, że: „Podmiotem uprawnionym do składania wniosku o przyznanie stypendium sportowego jest przede wszystkim zainteresowana osoba fizyczna, spełniająca przesłanki określone w uchwale, zaś Rada nie może zainteresowanego sportowca uchwałą pozbawić prawa do złożenia wniosku o przyznanie stypendium sportowego określonego w ustawie o sporcie.” Z powyższego wynika zatem, że uchwalając §9 ust. 8 Załącznika Rada przekroczyła granice upoważnienia zawartego w art. 31 ust. 3 ustawy, a tym samym naruszyła prawo w sposób istotny.

W §10 ust. 2-4 Załącznika zawarto postanowienia dotyczące sposobu wypłaty stypendium osobie uprawnionej, zwrotu stypendium na rachunek wskazany w umowie, zobowiązania stypendysty w czasie trwania umowy do bezpłatnego użyczenia swojego wizerunku w przedsięwzięciach promocyjnych miasta. Powyższa materia może stanowić przedmiot postanowień w zawieranej umowie cywilnoprawnej, o której mowa w §10 ust. 1 Załącznika. Wskazane powyżej zagadnienia nie mieszczą się natomiast w zakresie delegacji określonej w przepisie art. 31 ust. 3 ustawy, który nie przyznaje radzie gminy uprawnienia do stanowienia przepisów w tym zakresie. Postanowienia w §10 ust. 2-4 Załącznika stoją w sprzeczności z konstytucyjną zasadą legalizmu, wyrażoną w art. 7 ustawy zasadniczej, zgodnie z którym organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa, a także z art. 94 Konstytucji, w oparciu o który organy samorządu terytorialnego na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów.

Wzór wniosku o przyznanie stypendium sportowego stanowi Załącznik Nr 3 do uchwały. Obligatoryjnym elementem jego treści jest podanie nr PESEL kandydata do stypendium. W odniesieniu do powyższej kwestii organ nadzoru uznał takie żądanie za naruszające zasadę niezbędności. W ocenie organu nadzoru żądanie podania nr PESEL kandydata do stypendium jest zbyt daleko idące, skutkujące wprost naruszeniem przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy. Ponadto, w odniesieniu do numeru PESEL, należy zwrócić uwagę, że wprowadzenie obligatoryjności jego podania skutkuje w konsekwencji ograniczeniem kręgu wnioskodawców, wykluczając osoby, które nie mają nadanego numeru PESEL. Numer PESEL jest krajowym numerem identyfikacyjnym, który powinien podlegać szczególnej ochronie (art. 87 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy nr 95/46/WE). Jego używanie na potrzeby oznaczenia strony postępowania w sprawie przyznania stypendium, w przypadku gdy brak jest przepisu

wprost stanowiącego podstawę dla przetwarzania tej danej, jest nadmiarowe i niezgodne z zasadą minimalizacji danych wyrażoną w art. 5 ust. 1 lit. c RODO. Zgodnie z tą zasadą zbierane dane osobowe muszą być adekwatne, stosowne oraz ograniczone do tego, co niezbędne do celów, w których są przetwarzane („minimalizacja danych”). Powyższe znajduje wyraz w orzecznictwie sądowym normującym kwestie żądania numeru PESEL (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 grudnia 2020 r., sygn. II SA/Wa 492/20, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 28 sierpnia 2019 r. II SA/Rz 683/19, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 29 marca 2017 r. II SA/Gl 106/17). W zawiązku powyższym należało stwierdzić nieważność Załącznika Nr 3 do uchwały w zakresie, w jakim wymaga podania we wniosku o przyznanie stypendium numeru PESEL kandydata.

Rada określiła także zasady, tryb przyznawania oraz rodzaje i wysokość nagród Burmistrza Miasta Sanoka i wyróżnień w dziedzinie sportu. Zostały one zamieszczone w Załączniku Nr 2 do uchwały.

Po dokonaniu analizy Załącznika Nr 2 do uchwały organ nadzoru stwierdził, że zamieszczone w nim regulacje naruszają w sposób istotny przepisy art. 31 ust. 3 i art. 35 ust. 6 ustawy.

W przepisie § 2 ust. 4 Załącznika Nr 2 określono, że nagroda Burmistrza Miasta Sanoka stanowi wyraz uznania dla drużyn w dyscyplinach zespołowych, których osiągnięcia mają wpływ na promocję Miasta Sanoka. W kolejnych przepisach zawarto uregulowanie dotyczące warunków jakie powinna spełnić drużyna, aby otrzymać nagrodę (§3) a także obligatoryjnych elementów wniosku o przyznanie nagrody dla drużyny (§5). Następnie w §10 ust.2 postanowiono, że w przypadku nagród zespołowych nagroda przyznawana jest w formie środków finansowych przeznaczonych na sprzęt sportowy do wykorzystania w dowolnym sklepie oraz statuetki i listu gratulacyjnego dla klubu. Natomiast w §11 ust.1 i ust. 2 określono, że wysokość nagrody w formie pieniężnej lub środków finansowych wynosi od 1000 zł do 10 000 zł. Liczba i wysokość nagród w danym roku kalendarzowym jest każdorazowo określana w zależności od wysokości kwoty środków finansowych przeznaczonych na ten cel i zatwierdzonych w budżecie Miasta Sanoka oraz liczby złożonych wniosków.

Odnosząc się do powyższej regulacji należy zwrócić uwagę na treść przepisów art. 31 i art. 35 ustawy w odniesieniu do przyznanej radzie gminy kompetencji do ustanawiania nagród.

I tak, w myśl art. 31 ust.1 jednostki samorządu terytorialnego mogą ustanawiać i finansować nagrody dla osób fizycznych za osiągnięte wyniki sportowe. Kolejny ust.2. tego przepisu stanowi, że nagrody dla trenerów prowadzących szkolenie zawodników osiągających wysokie wyniki sportowe w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym lub w krajowym współzawodnictwie sportowym mogą być przyznawane przez jednostki samorządu terytorialnego i finansowane z budżetu tych jednostek. Według zaś ust.3 organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego określa, w drodze uchwały, szczegółowe zasady, tryb przyznawania i pozbawiania oraz rodzaje i wysokość nagród, o których mowa w ust. 1 i 2, biorąc pod uwagę znaczenie danego sportu dla tej jednostki samorządu terytorialnego oraz osiągnięty wynik sportowy.

Z przepisów art. 31 ust.1-3 ustawy wynika zatem, że jednostki samorządu terytorialnego mogą ustanawiać nagrody dla: osób fizycznych za osiągnięte wyniki sportowe oraz dla trenerów prowadzących szkolenie zawodników osiągających wysokie wyniki sportowe w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym lub w krajowym współzawodnictwie sportowym biorąc pod uwagę znaczenie danego sportu dla tej jednostki samorządu terytorialnego oraz osiągnięty wynik sportowy. Jak już wyżej podano, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z dnia 25 kwietnia 2019r. sygn. akt: II SA/Kr 221/19 wskazał, że z przepisu art. 31 ust. 1 ustawy wynikają ustawowe kryteria przyznawania stypendiów sportowych, tj. krąg podmiotowy, obejmujący każdą osobę fizyczną, oraz osiągane wyniki sportowe. Oznacza to, że zakres podmiotowy stypendium sportowego został ustawowo uregulowany i nie jest dopuszczalne jego modyfikowanie przez organ stanowiący gminy w drodze uchwały podjętej na podstawie art. 31 ust. 3 tej ustawy.

Zgodnie zaś z przepisem art. 35 ust. 5 ustawy jednostki samorządu terytorialnego mogą ustanawiać nagrody pieniężne dla: trenerów oraz innych osób wyróżniających się osiągnięciami w działalności sportowej. W myśl zaś art. 35 ust. 6 ustawy organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, w drodze uchwały, określi warunki i tryb przyznawania nagród pieniężnych, o których mowa w ust.5, oraz wysokość nagród pieniężnych, biorąc pod uwagę znaczenie osiągnięć dla danej społeczności lokalnej. W tym miejscu należy przytoczyć wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 7 grudnia 2016r. sygn. akt: II SA/Kr 1192/16r., w którym Sąd stwierdził, że „przepis art. 35 ust. 6 ustawy z 2010 r. o sporcie daje możliwość ustanowienia wyróżnień i nagród pieniężnych dla trenerów i innych osób wyróżniających się osiągnięciami w działalności sportowej. Nie jest okolicznością sporną, że przepis ten dotyczy jedynie osób fizycznych.”

Z powyższego wynika zatem jednoznacznie, że ani przepis art. 31 ust.3 i ani przepis art. 35 ust. 6 ustawy nie stanowi podstawy do ustanowienia w uchwale przez radę gminy nagród dla drużyn sportowych. Stąd też należy zakwestionować zawarte w Załączniku Nr 2 uregulowanie dotyczące zasad, trybu przyznawania oraz wysokości nagród Burmistrza Miasta Sanoka dla drużyn sportowych.

Niewłaściwie została ponadto określona w uchwale wysokość nagród (od 1000 zł do 10 000 zł). Wysokość nagród powinna być określona w uchwale precyzyjnie poprzez wskazanie konkretnej kwoty, jaką otrzyma osoba uprawniona za swoje osiągnięcia lub poprzez określenie sposobu jej wyliczenia, tak aby możliwe było ustalenie przez każdego adresata uchwały wysokości przysługującej mu nagrody. W ramach ustalenia wysokości nagród pieniężnych nie mieści się możliwość ustalenia samych „widełek”, bez jednoczesnego wskazania szczegółowych kryteriów indywidualizacji. Należy dodać, że zawarta w ustawie delegacja pozwala na różnicowanie wysokości świadczeń, o których mowa w art. 31 ust.1 i 2 ustawy wedle kryteriów w niej wskazanych, takich jak: znaczenie danego sportu dla jednostki samorządu terytorialnego oraz osiągnięty wynik sportowy (art. 31 ust. 3) oraz na różnicowanie wysokości nagród pieniężnych, o których mowa w art. 35 ust. 5 ustawy wedle kryteriów takich jak: znaczenie osiągnięć w działalności sportowej dla danej społeczności lokalnej (art. 35 ust.6). Zawarta w ustawie delegacja nie uprawnia natomiast do uznaniowości w ustalaniu przez organ wykonawczy wysokości świadczenia w konkretnym przypadku. Zastrzeżenia budzi również ograniczenie w §4 Załącznika Nr 2 kręgu uprawnionych podmiotów do złożenia wniosku o przyznanie nagrody. Pozbawienie możliwości

zainicjowania postępowania zgłoszenia kandydatury przez samego zawodnika należy uznać za poważne uchybienie. Uchwała podjęta przez jednostkę samorządu terytorialnego w przedmiocie nagród za osiągnięcia sportowe powinna zawierać takie treści, aby każdy był w stanie określić na jej podstawie, czy jest osobą uprawnioną do otrzymania świadczenia i na jakich warunkach. Niezrozumiałe jest że sportowcowi nie przysługuje roszczenie o jego przyznanie. (por. wyrok WSA w Krakowie z 7 grudnia 2016r. sygn. akt: II SA/Kr 1192/16)

W §13 Załącznika Nr 2 zawarto regulację dotyczącą przyznawania w różnej formie wyróżnień bez określenia konkretnych warunków ich przyznania.

Możliwość ustanowienia przez radę wyróżnień wynika zarówno z przepisu art. 31 ust. 1 ustawy, jak z przepisu art. 35 ust. 5 ustawy. Wymaga natomiast zwrócenia uwagi, że w art. 31 ust.3 ustawy ustawodawca zobowiązał organ stanowiący do określenia warunków przyznawania wyróżnień dla osób fizycznych w odniesieniu do znaczenia danego sportu dla jednostki samorządu terytorialnego oraz osiągniętego wyniku sportowego, natomiast w art. 35 ust. 6 ustawy do określenia warunków przyznawania wyróżnień dla trenerów oraz innych osób wyróżniających się osiągnięciami w działalności sportowej w odniesieniu do znaczenia tych osiągnięć dla danej społeczności lokalnej, czego organ stanowiący nie uczynił w badanej uchwale. W Załączniku Nr 2 nie wskazano jaki wynik sportowy, w jakiej dyscyplinie sportowej będą miały znaczenie dla przyznania wyróżnienia, o którym mowa w art. 31 ust. 1 ustawy. Nie ustalono także jakie osiągnięcia w działalności sportowej zdecydują o przyznaniu wyróżnienia, ani nie określono, w jaki sposób mają być te osiągnięcia oceniane ze względu na ich znaczenie dla społeczności lokalnej stosowanie do art. 35 ust. 6 ustawy. Tym samym, regulacje zawarte w §13 Załącznika naruszają w sposób istotny art. 31 ust.3 i art. 35 ust. 6 ustawy, poprzez brak całościowej realizacji przyznanej kompetencji.

Wobec powyższego należało stwierdzić nieważność Załącznika Nr 2 do uchwały oraz Załącznika Nr 4 do tej uchwały, którym jest wzór wniosku o przyznanie nagrody Burmistrza Miasta Sanoka w dziedzinie sportu lub wyróżnienia. Konsekwencją powyższego jest stwierdzenie nieważności także przepisu §2 ust.2 uchwały Nr LII/463/21, w myśl którego zasady tryb przyznawania oraz rodzaje i wysokość nagród Burmistrza Miasta Sanoka za osiągnięcia indywidualne i zespołowe oraz wyróżnień w dziedzinie sportu określa załącznik nr 2 do uchwały.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie ul. Kraszewskiego 4A za pośrednictwem Wojewody Podkarpackiego w terminie 30 dnia od daty jego otrzymania.

Otrzymują:

1. Burmistrz Miasta Sanoka
2. Przewodniczący Rady Miasta

Z up. WOJEWODY PODKARPACKIEGO

Malgorzata Wąsacz
Zastępczyni Dyrektora
Wydziału Prawnego i Nadzoru